

➔ beznadziejny

adjectif | beznadziejny - singulier, nominatif

nul

To beznadziejny przypadek, nigdy nie uda się tego naprawić.

	I.poj.	I.mn.
nominatif	beznadziejny	beznadziejni
genitif	beznadziejnego	beznadziejnych
datif	beznadziejnemu	beznadziejnym
accusatif	beznadziejny/beznadziejnego	beznadziejnych
instrumental	beznadziejnym	beznadziejnymi
locatif	beznadziejnym	beznadziejnych
vocatif	beznadziejny	beznadziejni

	I.poj.	I.mn.
nominatif	beznadziejna	beznadziejne
genitif	beznadziejnej	beznadziejnych
datif	beznadziejnej	beznadziejnym
accusatif	beznadziejną	beznadziejne
instrumental	beznadziejną	beznadziejnymi
locatif	beznadziejnej	beznadziejnych
vocatif	beznadziejna	beznadziejne

	I.poj.	I.mn.
nominatif	beznadziejne	beznadziejne
genitif	beznadziejnego	beznadziejnych
datif	beznadziejnemu	beznadziejnym
accusatif	beznadziejne	beznadziejne
instrumental	beznadziejnym	beznadziejnymi
locatif	beznadziejnym	beznadziejnych
vocatif	beznadziejne	beznadziejne